

PESTI FŐTEMLŐM

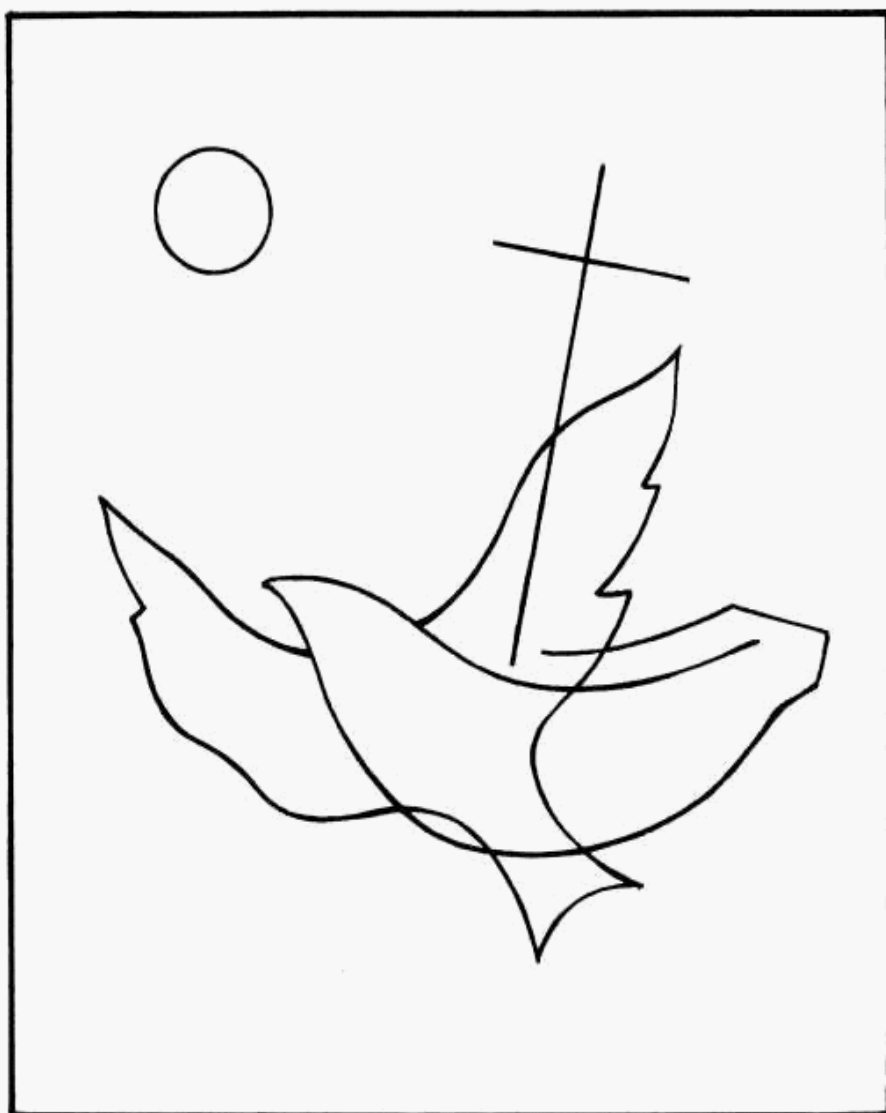
BELVÁROSI NAGYBOLDOGASSZONY FŐPLÉBÁNIA

II. évf. 14. szám

Spirituális közösségi lap

2015. május

Tartalom:

- A Szentlélek lelkünk tüze
- Lélek és imádság
- Elsőáldozás-másodsorra
- Dicsérd Sion üdvözítő
- Öltözködés-részvétel a liturgiában
- Parlamenti múzeum
- Karizmák ünnepe
- Pünkösdi szent ünnepén
- Boldog Gizella
- Az öregkor dicsérete
- A végső fórum
- Hittantábor 2015.
- Programjaink

BELVÁROSI NAGYBOLDOGASSZONY FŐPLÉBÁNIA

1056 Budapest, Március 15. tér 2. T: 318 3108 belvarosiplebania@gmail.com

A Szentlélek lelünk tüze

A Szentírásban egyszer azt olvassuk, hogy Jézus küldte el őt nekünk ígéretének megfelelően, másszor, hogy maga az Atya tette ezt. Nem ellentmondás ez, hanem a Szentháromság belső életébe tekinthetünk be. Amit az Atya üdvösségterve határozott meg, azt Jézus megvalósította a Szentlélek erejével. Nyugodtan állíthatjuk tehát, hogy amit az egyik személy akar, azzal a másik kettő is azonosul, s amit az egyik cselekszik, azt a többi is műveli. A Szentháromság egysége - így is nyilvánvaló számunkra - tökéletes.

Mit köszönhetünk a Harmadik Isteni Személynek, akit Pünkösd ünnepén Isten árasztott ki az apostolokra? Először idézzük fel a bűnbocsánat szentségének imádságát, amit a pap mond a feloldozás szavaiban! „Isten a mi irgalmas Atyánk, aki Szent Fiának kereszthalála és föltámadása által kiengesztelte önmagával a világot és kiárasztotta a Szentlelket a bűnök bocsánatára, az Egyház szolgálata által bocsásson meg neked és adj meg a békét! S én föloldozlak téged bűneitől az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen!”

A Szentlélekkel nyilvánvalóan leggyakrabban a bűnbocsánat kapcsán találkozunk. Ő a szeretet köteléke az Atya és a Fiú között is. Mivel a bűn a szeretetkapcsolatot szakítja meg Isten és az ember között, ezért éppen Ő tudja gyógyítani a törést, Ő tudja áthidalni a szakadékot és Ő köti újra egybe az eredetileg is összetartozókat. Így valósul meg Isten irgalma, amellyel a bűnöst, az ellene lázadót nem elveti, a szeretetben fölhalmozott tartozását nem számon kéri, hanem elengedi. Nem bűneink szerint bánik velünk, hanem nagy irgalmassága szerint, s nem mond le rólunk, hanem újra vonz, hív a Szentlélek erejével, szerető kötelékével. A szabadítás pedig a teljes Szentháromság műve: fölold bennünket istentelenségünk, magunkra utaltságunk, pusztá evilágiságunk börtönéből.

Felidézve pünkösd történelmi eseményét, ez a szabadság árad az apostolokból. Jézus húsvét vasárnapi megjelenése is a bűnbocsánat ajándékát hozza el a tizenkettőnek a kiengesztelődés szolgálatának parancsával: „Vegyétek a Szentlelket. Akinek megbocsátjátok bűneit, bocsánatot nyert, akinek pedig megtartjátok, az bűnben marad.” (Jn 20,22-23)

Csodálatos magyar nyelvünk kifejezi, mert a tapasztalatot tükrözi, mit jelent, illetve mi a szerepe a Szentléleknek életünkben. Lelkesít, lelket önt belénk, áttűzesít, megtisztít, ihletet ad, vezérel, erővel tölt el, megvilágosít, vigasztal, bátorsággal ajándékozik meg, megadja a megértést mind Isten terveit illetően (elvezet a teljes igazságra), mind pedig embertársaink szándékát tekintve. Végül az egység elve is Ő, a szeretet köteléke személyes kapcsolatainkban. Mindezeket Pünkösd ünnepén elmélkedjük végig, szembesítve az állításokat saját személyes, megélt tapasztalatainkkal.

Végül még egy szempontra világítsunk rá. Pünkösd meglévő zsidó ünnep, az ószövetség népének liturgikus évében az egyik legjelentősebb. A tóraadás napja, amikor arra emlékeztek a választott nép fiai, hogy Isten irgalmas szeretetében útmutatót adott a tízparancsolat révén, s a közös törvény egységbe kovácsolta a Sínai-hegy lábához érkező tizenkét törzset. Mózes közvetítette a Törvényt, aki látta az Urat. Most az újszövetségben, az igazodási pont már nem személytelen külső parancs (főként nem tiltó rendelkezések sora), hanem valaki, aki maga a Tóra, s aki a közvetítő is egy személyben. Micsoda többlet ez a mi keresztény életünknek! Kövessük Krisztust az Utat üdvösségünk útján!

Zoltán atya

Szeretettel ajánlom ezt a himnuszt mindennapi imádságként mindnyájunknak:

Hrabanus Maurus (776-856)

Pünkösd himnusz

Teremtő lélek, légy velünk!

Látogasd híveid szívét!

Töltsd malaszttal a kebleket,
melyeknek alkotója vagy.

Te, kit Védőnknek mondanak,
s mellénk a magas Ég adott!

Tűz, élő forrás, szeretet!

Te, lelkek lelki olaja!

Ajándékokkal hétszeres!

Te, ujj az Isten jobb kezén!

Te, kit az Atya megígért,

szavával áldod torkaink!

Gyűjts fényt érzékeinkbe!

Önts szívünkbe szent
szerelmedet!

S mi bennünk testi gyöngeség,
örök erőddel izmosítsd!

Ellenségünket űzzed el!

S a Békét tüstént hozd közel,

előttünk járva, mint vezér!

S kerüljünk mindent, ami árt.

Általad tudjuk az Atyát

s ismerjük, adjad, a Fiút!

Tebenned higgyük szellemét
mind a kettőnek végtelen.

Ezt teljesítse az Atya,
s vele egylényű Egyfia,

aki veled uralkodik,

ó, Lélek, minden századig!

Lélek és imádság

André Louf könyvének címét parafrázálva, és tartalmát szem előtt tartva elővételezhetjük a választ arra kérdésre, hogy vajon ki is a Szentlélek? Ő az, Aki bennünk imádkozik.

Hogyan lehetséges ma az ima? Régen bizonyosságok voltak, szilárd egyházi struktúrák, előírások, szövegek, melyek – úgy tűnik – ma nemhogy a társadalmat, de a „maguk módján” hívőket sem érintik meg.

Gyanússá vált a belső ima is. Vajon nem arról van-e szó csupán, hogy valaki visszahúzódó kedélyállapotában a magányban megbékélést talál? Nem menekülés ez az álmokba, a valószínűtlenbe?

Válsághelyzet van, de pont ez tárja fel az a tudattalan igényt az imára. A világban tapasztalható olyan jelenségek, mint a szexualitás kitágítása, kábítószeres, ezotéria iránti fogékonyság ugyanis pont erre utalnak.

Hogyan lehetséges az ima? Az imádság „helye”, „szerve” a szív, (aki) az emberi „benső”, a teljes személyiség kifejezője, sajátos jellemvonások hordozója, belőle fakadnak a jó és rossz gondolatok, bűnök. A szív nem azonos az okfejtő értelemmel, sem a másik felé forduló érzékenységgel, és főleg nem az érzélgősséggel. A szív létezésünk gyökere, létünk legtitikosabb magva. A mindennapi életben alig emelkedik a tudat szintjére, mert érzelmek, benyomások, vonzások, taszítások szintjén élünk. A gondolkodás, a logikai következtetések sem érnek el a szívhez, ha csak absztrakcióhoz vezetnek.

A szívben visszatérünk önmagunkhoz, személyiségünk valódi központjába, ahol eggyé válik test és lélek. Ha ide betérünk, akkor harmonikus viszonyban élünk önmagunkkal, mindennel és mindenkivel. Ennek eredménye az összeszedettség és elmélyülés. A bennünk lévő ontológiai magot, létezésünk forrását érinti, ahol munkálkodik Isten Szentlelke.

A szív maga, a mélyben eleve az imádság állapotában van, csak alszik.

Pszichológiai párhuzammal élve, tudatalatti. Kereszttségünk óta a Szentlélek lelkünk lelkévé lett, bennünk „kiáltozik”: „Abba, Atyám!” Az imádság e tudatalatti imádságos állapot tudatosítása!

Az imádság során az alvó szívnek fel kell ébrednie. Ezzel kapcsolatban lehetséges imamódszerekről és sok minden másról beszélni, azonban mindez öncélú technikázáshoz és felesleges fecsegéshez vezethet az egyetlen szükséges „eszköz”, a nélkülözhetetlen kulcs nélkül. Ami a szív ébresztéséhez szükséges módszerek és körülmények közül a legfontosabb, az a valóban mély, és békességes figyelem, mely kezünkbe adhatja a kulcsot: Jézus imáját.

Jézus imájának is van kulcsa, mégpedig, az istenemberség, amely nélkül az nem érthető meg – mondja André Louf.

Az imádság horizontja Jézusban kitágult a végtelenre. Benne van az isteni valóság, a Szeretet: az Atya akaratában, és az ajándékba kapott Szentlélekben. Ez pedig egy nehéz, és gyötrő folyamatban jutott el a beteljesedéshez Jézusban, az Ő emberi természete miatt, amely a mi bűneink által hagyott nyomokat sebeket, hordozta, miközben benne nem volt bűn. Mint embernek tanulnia kellett az imádságot, méghozzá azon a nyelven, abban a testben, amely maga is magán hordozta a bűn nyomait. (Kol 1,22; Róm 8,3). Le kellett győznie a bűnt magát, és ezt csak ott tehetette meg, és nem is tehetette meg másutt, mint annak közvetlen közelében: a kísértésben. Önmagától megfosztotta magát (kenózis: isteni alakjától megfosztotta magát), bűnössé lett a bűnösök között, elfogadta, hogy őt a bűnösök közé számítsák. Emberként egyre mélyebbre szállt. Benne nem volt bűn, hanem magára vette és hordozta. Pontosabban: „elviselte, elvette”. Szembesült a bűnnel és hordozta, sőt „bűnné lett”. Imádsága a bűn és irgalom érintkezési pontja az ember bűne és az Atya irgalma között. Ő a második Ádám, akinek emberségében meg kellett találnia az utat az Atya felé. *Ez maga az ima, aminek útját Ő nyitotta meg.* Át kellett haladnia a halál kísértésén, hogy halála révén győzze azt le, (a gonoszságot, bűnt, Sátánt), testben-vérben megnyilvánuló „közönséges” emberségében, a gyöngeség rabjaként.

Jézus imájáról csak az engedelmességgel összefüggésben lehet beszélni. Nem a hétköznapi értelemben vett engedelmességről van szó, hanem a saját akaratról való megfosztottságról, ami az önmagából való kilépés, a saját vágyak visszautasítása másvalaki kedvéért, ami egy új kapcsolatot hoz létre az engedelmeskedő és a másik között, felszabadítja

életét, és hozzáköti a másikkhoz, sőt új életet teremt.

Az akaratról ma egyfajta kényszerre ill. elhatározásra asszociálunk, és eszerint Isten akarata valami titokzatos erő lenne, amely leigazza az értelmet és az érzelmet, azok ellen cselekszik, vagyis önkényes. Azonban az akarat bibliai értelemben nem ez. A héber szó „razón”: vágyakozás, kívánság, szeretet, öröm, a férfi erotikus vonzódása az asszony iránt. Ez az akarat, „szerelem” nyugszik Jézuson.

A saját magától való megfosztottság a szó legmélyebb értelmében átalakítja a Másikká. Nevezhető ez őseredeti ÉLET-nek, istenemberségnek. Ennek feltétele a szabad, spontán engedelmisség, és csak akkor jár ezzel az eredménnyel, ha mindkét fél részéről végtelenül nagy szeretetből táplálkozik. Ez az isteni engedelmisség. Istenség viszont nem keletkezik, hanem csakis mindennek eredete és feltétele lehet, tehát Jézus a Krisztus, a préegzisztens Logosz, a Fiú, öröktől fogva. Így értendő Isten önkinyilatkoztatása Jézus Krisztusban: „Te vagy az én Fiam, az én Szerettem, Benned van szeretetem”. S a Fiú az idők teljességében eggyé válik az emberrel.

Épp itt kezdődik a nehézség! Mert a megváltás az, hogy az isteni engedelmisség emberi formát ölt. Emberi természettel megélni az isteni engedelmisséget halálos válság, a test cserbenhagyta. Az Atya akaratával való találkozás emberi természetében (a mi természetünkben): vérre menő harc a Getszemáni kertben, az imában. (A régi kéziratokban nincs is meg, mert botránynak

tartották). „Halálfélelem volt rajta és még állhatatosabban imádkozott”. Harc és szorongás (az agónia szó kettős értelme). Az engedelmisség és imádság küzdelme, melyben a teste vérrel verejtékezik, de magával az engedelmisséggel az Atya ajándékozta meg: Jahve angyalának kellett közbelépnie. „Jóllehet Ő volt az Isten Fia, szenvedésében megtanulta az engedelmisséget”.

A végső csapda, a legsötétebb kísértés, amely a történelemben lehetséges, hogy képtelenségnek érzi azt, hogy az Atya elérhetetlen, megfoghatatlan távolságba került. Atyja szavát „leste”, és nem kapott választ: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?” *Ádám reménytelensége jutott szóhoz, a végső reménytelenség, a halál kiúttalansága, mely az embert a végső elnyeléssel fenyegeti. Ezt hordozta Jézus testében: a kétségbeesést.*

Ebben a helyzetben egyedül a hit maradt. Ebben tanulta meg véglegesen, hogy az Atya nem a halál nélkül, nem azt megkerülve, hanem azon túl szeret. Ebben a végső kétségbeesésben (KÉTSÉGbeesés!) igent mondhatott a Mennyei Atya akaratára: „Atyám, kezembe ajánlom lelkemet”. Ellenkezésmentes, nem látó, nem értő, önátadásban, tudva, hogy vége, hogy a halál hurkot von nyaka köré, zuhan...

Ebben menti meg az Atya. Ez a hit, az ima és a feltámadás együtt. Hit, ima és feltámadás összetartoznak.

A Pünkösöd: Jézus a korlátlan örökkévalóság jelenében, a Szentlélekben bennünk imádkozik.

BL.

Elsőáldozás - másodsorra

Ez a fogalom minden római katolikus számára ugyanazt jelenti. Gyermekként (6-7 éves korára) felkészül az első áldozásra, bérnálásra – magához veszi a szentségeket. Ez egy ünnepélyes alkalom, legtöbbször húsvétra (pünkösdre) esik, és így a legfontosabb szentségeket megkapja a fiatal és elindulhat a katolikus felnőtté válás felé.

Velem is ez történt, mégis az elmúlt évtizedekben messze kerültem ettől az örökségtől. Nem jártam templomba, nem vettem részt a szentmisén, csak polgári házasságot kötöttem. Elhanyagoltam a keresztyéni kötelességeimet, ennek ellenére éreztem Jézus szeretetét, ha nem is tudatosan. Főleg amikor a férjem – közel 40 évig éltünk együtt – beteg lett, majd rövid szenvedés után elaludt. A temetés minden dolgát egyedül kellett intéznie a hivatalokban. A hagyaték rendezését, később pedig sírlemléket állítani a hamvai felett. Úgy éreztem, hogy felülről kapok segítséget, pedig nem kértem Istentől, de megköszöntem Neki. S egyszer csak elszégyelltem magam: én semmit sem teszek Érte.

Kezdttem templomba, misére járni, imádkozni, énekelni a közösséggel, újra eszembe jutottak az elfelejtettnek hitt rítusok. Úgy éreztem, hogy jó lenne újra gyónni is, mert évtizedek teltek el az utolsó alkalom óta.

A gyerekkorom óta sok változás történt a római katolikus liturgiában, pl. már nem latinul zajlik a szertartás, kézbe kérhetik a szent ostyát, nem kell minden áldozás előtt gyónni. Ezek számomra idegenek, főleg a két utolsó említett változás, de ez nem tartott vissza attól, hogy életgyónást végezzek. Be kell vallanom, hogy úgy izgultam, mint gyerekkoromban, ám az ismeretlen atya aki a gyóntatószékben figyelmesen meghallgatott és kérdezett, olyan szeretettel tette, mint a bibliai tékozló fiú atyja. Természetesen a kirótt penitenciát megtartva a következő vasárnapi szentmisén áldoztam – másodsorra is.

Azóta is érzem azt a belső nyugalmat, áldást adó kezet felettem, ami csak gyerekkori emlékeimben élt.

Köszönöm ISTENEM! Köszönöm JÉZUS

Harangozó Ágnes

Dicsérd Sion Üdvözítőd

A Pünkösdt követő időszak liturgiájában, a szekvenciák sorában külön kincset jelent az úrnapi, mely a középkor legnagyobb teológusának, Aquinói Szt. Tamásnak ihletett műve. Napjainkban Úrnapiján sem kötelező énekelni a szentmisében, de nagyon sokat gazdagodhat hittudásban és lelkeségben az, aki veszi a fáradságot, hogy átélmélkedje.

Mindenekelőtt Isten szent népének, az új Sionnak tagjait szólítja fel dicséretre, noha eleve tudjuk, hogy emberi lény nem képes méltóképpen hódolni a legfölségesebb Titok előtt. „*Dicsérd, Sion, Megváltódat, vezéredet, pásztorodat, áldja hangos éneked. Ahogy bírod, akként merjed, bármi nagyoknak énekeljed, méltón nem dicsérheted.*” Furcsa dolgot művel ez a szent nép: egy darabka kenyérnek hódol. Vajon miért? „*Nagy titokról szól az ének: élet élő kútfejének, a Kenyérnek hódolunk. Melyben midőn halni készül, magát adja örökrészül társainak Krisztusunk. Legyen teljes, legyen zengő, legyen vidám, s hozzá illő szívből fakadt énekünk. Annak titkát fontolgatva magát Jézus miképp adta táplálékul minékünk.*” Már az ószövetségben népe is megízlelte az égi kenyeret, a mannát, voltak a szent sátorban is szent kenyerek, ez a Kenyér viszont összemérhetetlenül több. „*Az új Király asztalára kenyér szállott, égi Pászka, elavult a régi már. Fut az újtól, ami régi, nap az éjjelt fölcseréli, fut a fénytől a homály. Amit Krisztus tett ez estén, hagyta, hogy rá emlékezvén cselekedjünk mi is azt. Áldás fakadt törvényéből, így lesz borból és kenyérből üdvösséges áldozat.*”

De milyen módon emelkedik a földi eledel ilyen nagy méltóságra? Ezt az ész nem tudja felfogni, hanem csak az élő hit. „*Drága titka szent hitünknek, testté – vérré lényegülnek, bor s kenyér mi volt előbb. Régi rend itt újnak enged, szárnya lankad észnek, szemnek, élő hitből végy erőt!*” A szemünk két színt lát: a kenyeret és a bort, ám ez csak Krisztus áldozati állapotát jelzi, Ő maga külön – külön mindegyik szín alatt és azok minden darabkájában teljes valóságában jelen van. A csodálatos kenyérszaporítás csodája megismétlődik: mindenki jóllakik, és mégis bőséggel marad. „*Más és más, de nem lényegben, csak jel szerint más színekben mennybéli jók rejlenek. Vére ital, teste étel, mégis ott van teljességgel mindkettőben Istened. Aki veszi meg nem osztja, meg nem töri, nem szakasztja, oszthatatlan eledel. Vesz egy és veszik ezren, rövidséget nem lát egy sem, fogyasztják, és nem fogy el.*” Van azonban egy komoly feltétele e szentség méltó és gyümölcsöző vételének, ami egyben figyelmeztetés is: „*Veszik jók és veszik rosszak, csak hogy különféle sorsnak részesei ők vele. Rossznak halál, jónak élet, ilyen az egyforma éték különböző ereje.*”

A hűségesebb lelkek számára viszont a legnagyobb áldás forrása és az örök boldogság biztosítója a kenyér színben rejtőző Üdvözítő. „*Íme, étke angyaloknak, kenyere lett vándoroknak, eledele jó fiaknak, ebnek adni nem való! Izsák ennek képe, árnya, áldozatra kész oltára, hűsvétbárány áldozása, s hulló manna, égi jó.*”

P. Kovács Ervin Gellért OPraem

Az öltözködés -részvétel a liturgiában

A minap egy vasárnapi ebéd alkalmával kicsit megismerhettem egy másik ország szokásait, kultúráját. Barátaim idén a teljes húsvéti ünnepet Spanyolországban, Sevillában töltötték. A képeket nézve, az elbeszélést hallgatva, egy katolikus ország vallása, hagyománya bontakozott ki. Minden nő, asszony, egyforma fekete ruhában, fejükön pártaszerű díszítéssel látható. Érezni lehet a szeretett ünnepre való készülődés örömét.

Az elmúlt időben alkalmam volt a templomunkba betérő turistákat segíteni. Eleinte megdöbbenő volt tapasztalni, hogy fiatalok, időnként idősebbek is, a helynek egyáltalán nem megfelelő öltözékben készültek belépni Isten házába. Igaz — nyár volt. De meggyőződéstől függetlenül vannak helyek ahová a belépés tiszteletet követel. Ennek látható jele az öltözet. Mentségükre felhozhatom, hogy egy kedves szóra, egy udvarias figyelmeztetésre azonnal előkerült egy kendő, egy sál, ami igaz csak szimbolikusan, de mégis, legalább jelezte a szándékot.

Ehhez a témához szorosan kapcsolódva, egy nagyon kedves ismerősömről szeretnék pár mondatban megemlékezni. Vidéki kis faluban él Margitka, 90 éves elmúlt. Életének mozgató ereje a hit, az imádság, a munka és családjának szeretete. Bár egyre nehezebben mozog, a mai napig is próbálja úgy élni a napjait, mint ahogy egész életében tette: munkával és imádsággal. Fiai szerint asszony nem dolgozott annyit mint az ő édesanyjuk. A faluban mindenki vallja, hogy soha nem hallották, hogy valaha is bárkiről rosszat mondott volna. Milyen ritka lelki kincs ez. Gyakran kísértem haza a pénteki és vasárnapi szentmise után és hosszú délutánokon keresztül hallgattam elbeszéléseit életéről. Amit tőle tanultam az mélyen megérintett.

Pár hete beszéltem az egyik fiával, ő mesélte, hogy egy ideje édesanyja már nem tud elmenni a templomba, de azért minden vasárnap rendbe teszi magát, felveszi az ünnepi ruháját, leül az ablak mellé ahonnan látja a templomot, és lélekben részt vesz a szentmisén. Lehet-e szebben, nagyobb tiszteletet tanúsítani az Úr napján?

Pünkösöd közeledtével meglátogatom, még mindig sokat tanulhatok tőle. Isten tartsa meg sokáig!

„Tudjuk pedig, hogy azoknak akik Istent szeretik, minden javukra válik.../Róm 8,28/

Okolicsányi Márta

Parlamenti Múzeum

A közelmúltban újra megnyílt a több évtizede bezárt múzeum az átépített Kossuth téren. Új neve Parlamenti Múzeum. Igazán tetszetős, egyszerű bejárata van a föld alatti látogató központnak. Mint megtudtuk, több évtizeddel ezelőtt létezett ilyen látnivaló, de a II. világháború, illetve 1949-es párthatározat végleg bezáratta a múzeumot.

Jelenleg komoly biztonsági intézkedés után lehet belépni a kiállítási térbe. (Ezt teljesen jogosnak tartjuk, hiszen Országházunk „alatt” járunk.) Minden precízen van kitáblázva, sőt

gondolva az idelátogató külföldiekre is – anyanyelvünk mellett – angolul is olvasható a magyarázó szöveg.

Államiságunk, törvényhozásunk dokumentumai időrendben láthatók. A magyar törvényhozás ezer éve című tárlat, kezdve I. Szent István királyunk uralkodásától – szobrok, színes képek, feliratok, korabeli ruhákba öltöztetett férfiak (férfiak, nők) illusztrálják a későbbi századokat – középkortól, egészen 1990-ig. Igazán dicséretes az a munka, amit itt a XXI. században megrendeztek! A legújabb technika is rendelkezésre áll, (érintésre változó színes képek, hangok), de látható a felépített pulpitus, amin Tisza István felszólal, vagy más több száz éves gazdagon díszített férfi öltözetek a tárlókban, vagy a rajzok, fotók a parlamenti ülésekről. A belépőjegy vonalkódjával fényképet lehet készíteni a 18.századi kosztümös főurakkal, mintha a szalonjukban mi is ott lennénk. Ennek az érdekességnek biztos sikere lesz a sok fiatal látogató körében.

Végül eljut a látogató a XIX. sz. végi, majd a XX. század történetének nevezetes eseményeit dokumentáló relikviákhoz. Például plakátokhoz, apró személyes tárgyak sorához (Batthyány Lajos fából faragott levélbontó kése, vagy egy fejfa 1915-ből. Tildy Zoltán lemondó levele, igazolványok, kitüntetések sora, katonai egyenruhák már egy újabb állomása hazánk történelmének: a látszatdemokráciától az első szabadon választott kormányig.

A tárlat végén összegezve elvonulnak

Deák Ferenc dolgozószobája, a sarokban a Zala megyei hölgyek által készített és ajándékozott díszes karszéke
Forrás: MNM Történelmi Fényképtár

előttünk Magyarország ezer éves történetének legfontosabb állomásai. Dr. Antall József miniszterelnök 1990-es parlamenti esküjével (mozgóképpel és hanggal) zárul a látnivaló, amit 520 négyzetméteres területen követhetünk.

Számomra legemlékezetesebb az a porcelántál, amit a herendiek készítettek az 1800-as évek végén. Ezen Mária Terézia kisfiával – a későbbi II. József császárral – a karján, magyar főurak társaságában ábrázolják. Ha nem festve lenne ez a műalkotás, akkor fotónak gondolnánk, annyira plasztikus. A ruhák anyagát (selyem, bársony), a háttér függönyét, a jelenlevők arckifejezését is leolvashatjuk erről a cc. 80 cm átmérőjű herendi tálról. Ez a hatalmas méretű porcelán műalkotás magyar mesterek világhírét öregbíti!

A levéltárak oklevelei, első nyomtatott törvénytárunk, az iparművészet kiemelkedő tárgyai (Kossuth íróasztala, Batthyány miniszterelnöki karosszéke), a hadtörténelmi gyűjtemény (kardok, puskák, egyenruhák) stb. – hogy csak néhány példát ragadjunk ki – azt bizonyítják, hogy A magyar törvényhozás ezer éve c. tárlat kivitelezését múzeumaink anyagából történő gondos válogatás előzte meg. Talán az egyetlen zavaró momentum az álmennyezet hiánya, mert így a fekete csövek a plafonon az esztétikai hatást rontják.

Köszönöm azt a szép élményt, amit a Parlamenti Múzeum nyújtott!

Harangozó Ágnes

Karizmák ünnepe 2015.

KARITÁSZ MÁJUSI ÉS JÚNIUSI PROGRAMOK
2015. MÁJUS 25-én PÜNKÖSDHÉTFŐN A MÁRIAREMETEI
templomkertben kerül megrendezésre a hagyományos egyházmegyei
családos majális

Az idei ünnep mottója: „Bátorság! Gyere, téged hív.” (Mk 10,49)

A nap programja: <http://kim.katolikus.net/karizmakunnepe>

9:00 Sátornyitás

10:00 Egymást követő színpadi programok, elsősorban szerzetesek, plébániák és közösségek bemutatkozása sátrakban (a szerzetesek évében járunk).

13.30 „Szent Tamás földjéről Szent István földjéig” címmel tart előadást Benven Sebastian Madassery SVD verbita atya, a Pápai Missziós Művek vezetője. A papi és szerzetesi hivatásokról mondja el gondolatait, osztja meg velünk tapasztalatait, tesz tanúságot.

15:00 Szentmise.

16:00 az Eucharist zenekar koncertje.

Már szinte az is hagyomány, hogy plébániánk karitászcsoportja erre a programra hirdeti meg a májusi teadél előtt. Szokásunkhoz híven szívesen fogadunk mindenkit, aki velünk együtt szeretne ezen az egyházmegyei családi napon részt venni.

A színpadi programok mellett sok érdekes dolgot lehet megtudni az egyházmegyének plébániái közösségeiről, a különböző szerzetesi közösségekről, lelkeségi mozgalmakról, az egyházi iskolákról, az egyesületekről, a pasztoráció speciális területeiről és a karitász munkájáról is. 40-50 sátorban mutatkoznak be egésznapos programot kínálva a gyermekeknek, az ifjúságnak és a felnőtteknek. Minden korosztály megtalálja a maga érdeklődésének megfelelő programot. Van büfésátor, ahol a KIM (Katolikus Ifjúsági Mozgalom -- <http://kim.katolikus.net/>) önkéntesei teát és zsíros kenyeret szervíroznak. 12 órakor a kegytemplomban is lesz szentmise és egész nap gyónási lehetőség.

Szeretettel hívok ezúton is mindenkit az ígéretes, szép ünnepi programra. Karitász Csoportunk találkozási időpontja és helye: 9.30 óra a 61-es villamos hűvösvölgyi végállomása.

A másik közösségi programunk a júniusi Karitász délelőtt – Gellért-hegyi séta:

Indulás: június 6. szombat 10.00 óra

Találkozási hely: Belvárosi templom kapuja, Márc. 15. tér.

Rossz idő esetén közös teázás, beszélgetés lesz a karitász termünkben. Ide is szeretettel várunk minden érdeklődőt, hogy szeretetben és szép környezetben lehessünk együtt.

Csorba Gábor állandó diakónus

Pünkösöd szent ünnepén

A Szentlélek eljövételével beteljesedett Krisztus Urunk ígérete: „Én pedig kérni fogom az Atyát, és más Vigasztalót küld nektek, az Igazság lelkét, aki mindörökké veletek marad. (Jn 14,16).

Mérhetetlenül nagy szükségünk van az Igazság Lelkére. A nemzet megújulása, sorsunk jobbra fordulása csak saját magunk lelki megújulása által érhető el. Mahatma Gandhi szavaival: „Először magadban kell létrehozni a változást, amit a világtól követelsz.” Csak akkor tudunk gyümölcsöző munkát végezni, ha lelkünkben rendet teremtünk, ha tetteinket ráhangoltuk az Úr által mutatott útra. Ezt az utat a Szentlélek tudatosítja bennünk.

Pünkösöd szent ünnepén örömmel telt szívvel adunk hálát az életadó Lélek jöveteléért, aki utat mutató ajándékaival gazdagít bennünket. Általa tudjuk teljesíteni az Atya akaratát, evilági küldetésünket.

Csodálatos a folyamatosság! A 2000 évvel ezelőtt pünkösöd ünnepén az apostolokat vértette fel a Szentlélek lelkesedéssel, bátorsággal, tudással, és ők elindultak, hogy megvalósítsák az Úrtól kapott küldetésüket: „Menjetek el az egész világra és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.” (Mk 16,15) Most ez a küldetés a miénk, mai keresztényeké. Nekünk kell életünk példájával hitelesen ráragyogtatnunk a világra a hit örömet, életadó szépségét. Feladatunk egy igazságon és egymás önzetlen segítségével alapuló boldogabb jövő felépítése. Szent II. János Pál pápa mondotta: „A nemzet csak akkor remélhet egy jobb jövőt, ha polgárai képesek közös erőfeszítéssel felelősséget vállalni a közjótért.” Ezt saját erőnkkel képtelenek lennénk megvalósítani. Ehhez kaptuk meg a Szentlélek életadó ajándékait. Szent Pál a korintusiakhoz szóló levelében erről így ír: „A Lélek ajándékait mindenki azért kapja, hogy használjon vele.”

Induljunk hát a Szentlélek ajándékainak megerősítő kegyelmével, reményteljes lelkesedéssel az új feladatok megvalósítása felé. „Krisztus a jövőnk”. Hisszük, hogy Ő velünk van, igaz törekvéseinkben biztos támaszunk, és övé a végső győzelem.

Dr. Szűcs Gizella

A hónap szentje: Boldog Gizella

A magyarok első koronás uralkodónője, Gizella bajor hercegnő Henrik bajor herceg és Gizella burgundiai hercegnő leánya volt. 980 körül született. 996-ban eskették össze Istvánnal Scheyernben (Bajorország), s több forrás szerint ekkor már fejlett hajadon volt. Eredetileg kolostorba akart lépni, mert szemlélődő hajlamú, vallásos lélek volt.

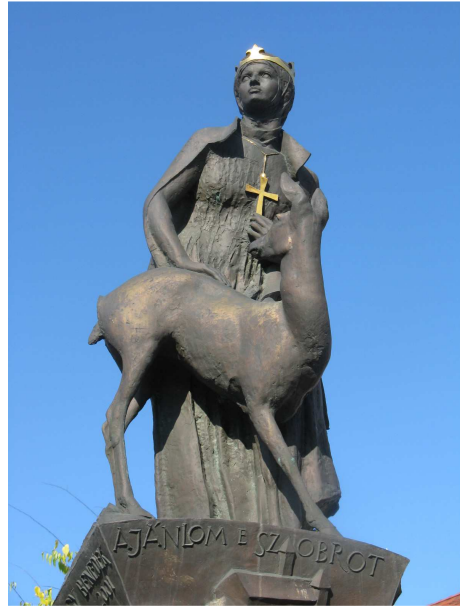
Amikor Géza fejedelem fia számára megkérte kezét, mégis beleegyezett a házasságba. Erre elsősorban Szent Adalbert püspök bírta rá. Értésére adta, hogy jobban tetszik Istennek, ha közreműködik egy nép megtérésében, mint ha kolostori elvonultságban él

Új hazájában Gizella azoknak a nagy európai nőknek a nyomdokába lépett, akik előmozdították a nyugat kereszténnyé tételét. Városa Veszprém volt. A veszprémi püspök ettől kezdve a mindenkori magyar királyné gyóntatóatyja, és a koronázás alkalmával koronázó főpapja is volt. Gizella elsősorban városát igyekezett megszépíteni. Fölépítette a székesegyházat és alapított egy apácazárdát. Az esztergomi és somlyóvásárhelyi zárda alapításában is közreműködött.

Neki kellett az ország templomait egyházi felszerelésekkel ellátnia, Gizella nagyon szépen varrt és hímzett. A királynő valóságos „paramentumgyárat” alapított városában, Veszprémben. Munkatársnői magyar és bajor udvarhölgyei, valamint a veszprémi zárda apácái voltak. Maga is részt vett a munkában. Negyven éven át óriási munkát végzett a királyné munkatársaival együtt!

Gizella példás feleség volt. Kölcsönös nagyrabecslés, gyengéd megértés és finom tapintat jellemezte a házastársak egymáshoz való viszonyát. Sokszor elkísérte férjét nehéz ellenőrző útjaira is az országban. Fáradhatatlan volt a jótettek gyakorlásában. Megnyitotta szívét és kezét a szegények előtt, segítő kezét nyújtott minden szűkséget szenvedőnek, aki útjába került. Természetesen vallásgyakorlat terén is példaadó volt. A krónikás magasztalja ártatlanságát, vallásosságát, szelídségét, bőkezűségét, jótékonyágát és vendégszeretetét. Fiának, Imrének halála után mindinkább visszavonult, István halála után pedig már csakis Istennek élt. Anyai és hitvestársi fájdalomát hősielesen viselte.

A szentek rendkívüli jellemének kialakulásában nagy szerepet játszanak a szenvedések. A szent királynénak bőven volt része bennük. Kezdetben az új hazában honvagy gyötörhette, később gyermekei halálába kellett belenyugodnia. Férje halála után pedig utódaitól

sok méltánytalanságot viselt el. A szomorúság és üldöztetés évei következtek. Péter is, Aba Sámuel is méltatlan és igazságtalan bánásmódban részesítette a királyi özvegyet. Nemcsak bevételeit csökkentették lényegesen, hanem fogságba is vetették. Mint később Erzsébettől, tőle is beszámíthatatlanság ürügyével vették el javait. Özvegysege alatt ugyanis még pazarlóbban gyakorolta a jótékonyágot, mint azelőtt. Ezért gondnokság alá helyezték.

Végül 48 év múltán visszatért hazájába a bajor lovagokkal. Itt megvalósította fiatalkori tervét: Passauban belépett a bencés nővérek kolostorába, amelyet bátyja, a megboldogult Szent Henrik alapított. Két év múlva apátnő lett.

Szerzetesnői életéről alig maradt följegyzés. De még a gyér források is kiemelik, hogy a zárda vezetésében szerény volt, nővértársait minden fennhéjzás nélkül, szeretettel kormányozta. Nehézséget, szomorúságot türelemmel viselt, s idős kora ellenére komoly önmegtartóztatásban és böjtölésben élt. A rendi iskolában gondoskodott több előkelő bajor lány hívő neveléséről, s nővértársait is szeretettel oktatta szóval és főleg példával.

Passauban a niedernburgi templomban helyezték örök nyugalomra. Hamvai még ma is itt nyugszanak.

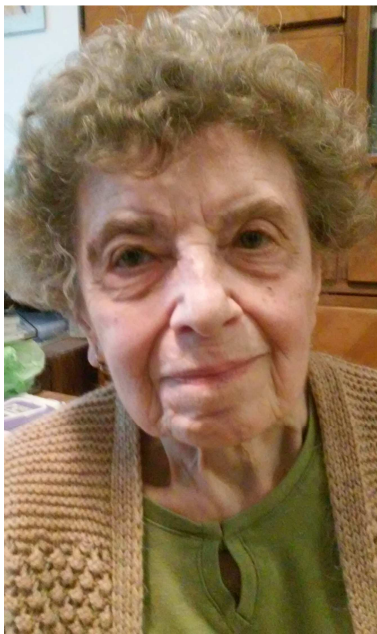
Kívánatos lenne, hogy hivatalos szentté nyilvánítása érdekében lépések történjenek. Talán még ma sem késő. Ideje, hogy a magyar nép első, szent életű királynékat sajátjának tekintse. Hiszen negyvenkét éven át élt közöttünk, s a magyar történelemnek egyetlen nőalakja sem tett annyit népünkért, mint ő.

Az öregkor dicsérete

Amikor az ember sok évtizedet tud már maga mögött, egyre gyakoribbá válik a számvetés gondolata. Ez azonban nem egy keserű visszpillantás, a múltó évek megállíthatatlansága miatti szomorúság.

Éppen ellenkezőleg, az öregkor csodálatos, egyedülálló értékek gazdagságában teljes életszakasz. Az idő múlásával egyre világosabbá válnak és leegyszerűsödnek a korábban bonyolultnak tűnő kérdések. Kikristályosodnak, ragyogó fényben tündökölnék már lelkünkben a hosszú évek során szerzett tapasztalatok az élet értelmét illetően. Az a mérhetetlenül sok kegyelem, amely Mennyei Atyánk szeretete által végigkísérte mindennapjainkat, most kézzelfogható közelségbe kerül. Gyönyörűséges felfedeznünk a gondviselés ezernyi csodáját, megható szeretetét életünkben. Magunkat megmosolyogva gondolunk már vissza az úgynevezett „nagy sorskérdésekben” való szűklátókörű okoskodásainkra. Hányszor feledkeztünk meg odaadó, teljes bizalommal ráhagyatkozni a Jóisten gondoskodó szeretetére! Abban talán nem voltunk restek, hogy naponta ismételtessük: „legyen meg a Te akaratod”, de nem töltöttük meg szavainkat élő, eleven tartalommal. És ha nem a mi elgondolásunk szerint történtek a dolgok, máris megfélemedtünk Urunk Jézus szavairól: „*Ne aggódjatok megélhetésetek miatt...* (Mt 6,25). „*Tudja a ti Mennyei Atyátok, mire van szükségetek, még mielőtt kérnétek*” (Mt 6,9).

Mélységes hálával köszönjük meg a Jóistennek a sok-sok emberi példamutatást, amelyek szinte észrevétlenül formálták jellemünket. Igazán csak idős korunkban látjuk tisztán az életünket alakító ezernyi érték jótékony hatását.

Teljes egészsé áll össze lelkünkben Mennyei Atyánktól kapott küldetésünk csodálatos valósága. Fiatalon könnyen elsiklunk a gondolat mellett, hogy Istennek minden teremtményével egyénre szabott terve van. Később azonban egyre tudatosabban simulunk bele az isteni szándék megvalósításába. Utolsó szívdobbanásig feladat vár ránk, és ez bátorítóan, erőt adóan ragyogja be idősödő életünket.

Lelkünk meghatódik a gondolat magasztos gyönyörűségétől: Istennek nemcsak gyermekei, de munkatársai is vagyunk! Felemelő szavakkal fogalmazza meg ezt Robert Schuman, a XX. század szentéletű európai politikusa: „*Mi mindannyian a Gondviselés tökéletlen eszközei vagyunk, aki felhasználva bennünket olyan nagy terveket valósít meg, amelyek minket teljesen túlszárnyalnak*”. Másutt így ír: „*A Mindenható a jóakarátú emberek közül választ eszközt magának*”.

Édesapánk mélységes hitéből, fakadó életprogramját hagyta ránk örökségül: „*Az életünk legyen imádság*”. Fiatalon, tetteink sokaságának keresztényi minőségében valósulhat meg mindez. Fizikai erőnk fogytával egyre inkább az imádságos szeretet kisugárzása foglalja el a fő szerepet életünkben.

Köszönjük, jó Urunk, a szép öregség áldott ajándékát!

Dr. Szűcs Gizella

Ferenc pápa béke-világnapi üzenetéből

Ebben az üzenetemben, amelyet a Béke Világnapja alkalmából küldök, szeretném mindenkire, az egyes emberekhez és a népekhez is eljuttatni jókívánságomat, hogy életüket örömben és reményben élhessék. Minden férfi és nő szívében ott lakik ugyanis a teljes élet utáni vágy, amelyhez hozzátartozik a testvériségre való elfojthatatlan vágyakozás, a törekvés a másokkal való közösségre, akik nem ellenségeink és vetélytársaink, hanem magunkhoz ölelendő testvéreink, akiket el kell fogadnunk. [...]

A világ számos területén, úgy tűnik, nem lehet megálljt parancsolni az emberi jogok súlyos megsértésének, főként az élethez és a vallásszabadsághoz való jog tekintetében. A fegyverrel vívott háborúk mellett kibontakoznak a kevésbé látható, de nem kevésbé kegyetlen összecsapások a gazdaság és a pénzügyek területén, amelyek szintén képesek szétroncsolni életet, családokat és vállalkozásokat.

A globalizáció, amint erre rámutatott XVI. Benedek, közel hoz bennünket egymáshoz, de nem tesz minket testvérekké. Ezen felül, a javak igazságtalan elosztása, a szegénység is a testvériség hiányát jelzik, és megmutatják a szolidaritás kultúrájának hiányát is. Az új ideológiák, amelyeket a mindent elborító individualizmus, önzés és anyagi fogyasztási láz jellemez, meggyengítik a társas kapcsolatokat és táplálják a „selejt” fogalmát: ez a gyengébbek megvetéséhez és magára hagyásához vezet, akiket „feleslegesnek” tartanak. Ezáltal az emberi együttélés egyre inkább a pragmatikus és önző do ut des („adok, hogy adj”) elvet követi. Ugyanakkor az is világosan látható, hogy korunk etikái képzetlenek hiteles testvériséget teremteni, ugyanis az olyan testvériség, amely nem hivatkozik a közös Atyára, mint végső alapra, nem áll meg magában. Az emberek közötti valódi testvériség feltételezi és megkívánja a transzcendens Atya létezését. Ennek az Atyának a felismerése erősíti meg az emberek közötti testvériséget, ennek révén lesznek „felebarátok”, akik gondoskodnak egymásról.

A végső fórum

Amikor az ember szembesül különböző aggodalmaival, bajaival, szorongásaival – és kinek az életében ne lennének ilyenek – szeretne megszabadulni ezektől, mert úgy érzi, hogy jól-létét akadályozzák. Felteszi a teljesen logikus kérdést: vajon mi az oka a bajnak? Esetleg azt kell tapasztalnia, hogy miután megszűnt az a körülmény amit oknak hitt, a panasza továbbra is fennáll, „rosszul érzi magát”.

A panaszok háttérben gyakran lelki folyamatok húzódnak meg. Például gyermekkori traumák, amelyek a tudat alatt működve fejtik ki hatásukat. Amennyiben ezeket feltárjuk, akkor maga az a tény, hogy a probléma oka, napvilágra kerül, adott esetben jelentheti annak megoldódását is. Azonban az is előfordulhat, hogy ennek fordítottja történik, és az a „csavar”, amelyet ki akarunk csavarni a fészkekből, éppenséggel mélyebbre süllyed.

Lehetséges a jól-lét hiányára vonatkozó kérdésnek egy szokatlan, szinte első hallásra értelmetlennek tűnő módja a „mi az oka?” helyett. A „mi az oka?” helyett, a „mi célból?” kérdésről van szó! Nem az a kérdés, hogy mi okból aggodunk, hanem az, hogy mi célból! Mi a fő célunk? Ebben az esetben nem arra tekintünk, hogy milyen fizikai, vagy lelki terhet viselünk adott esetben, például mi a lelki problémánk oka, hanem ahhoz a „szervünk”-höz fordulunk, amely minden emberben megvan, ami mindig ép, és amely arra szólít bennünket, hogy szabadon, az értékeket szem előtt tartva vegyünk részt életünk alakításában. Ennek a célnak a veszélybe kerülése okozza igazi aggodalmunkat. Valójában életünk értelmességéről, méghozzá végső értelmességéről van szó. Az említett „szervet” a pszichológia is „felfedezte”, és a mindig ép, transzmorbid személyiségmagnak nevezi, amelyben megjelenik a szabadság és értelemfelismerés szempontja, természetesen a személyes tagadás és öngátlás lehetőségével együtt.

Tudomásul vehetjük, hogy a testi (biológiai), lelki (pszichológiai) és a környezeti, társadalmi (szociológiai) hatások együttesen meghatározzák az ember természetes helyzetét. De mindez mégsem döntő jelentőségű. A döntő a szellemi személyiségünk, amely a mindezekhez való viszonyulásunkat alakítja ki, illetve át. Ezért ha személyes beállítottságról beszélhetünk, akkor bizonyos, hogy mindenkor, minden helyzetben, a problémában, bajban szenvedésben, lehetséges önmagunk egzisztenciális átállása is. Ez azt jelenti, hogy lehetőségünk van arra, hogy a szenvedésnek nem a legelső, hanem a legvégső okára figyeljünk. Az „igazi”, a végső ok tehát a problémával, bajjal, betegséggel, szenvedéssel és persze végül a halállal,

vagyis a belső és külső körülményekkel kapcsolatban álláspontot kialakító saját személyiségünkben rejlik, amelyhez mint legvégső fórumhoz, az utolsó, a döntő szó kimondójához fordulhatunk. Ezt a döntő fórumot kell megszólítania annak, aki szenvedő felebarátján segíteni akar, azzal a céllal, hogy annak egzisztenciális beállítottsága átalakuljon. Mert a szenvedés – amennyiben értelmetlennek látszik – valódi oka „rendelkezésre áll”: a cél hiánya. S ha van végső cél, akkor már nem a közvetlen ok megszűntetése vezet eredményre, nem is a feldolgozás, hanem a továbblépés, túllépés. Nem a pszichológia egyébként legális és szükséges céljai, nemcsak az ember önmegvalósítása, sem az „önmagává válása”, hanem az öntranszcendencia, az ember túllépése önmagán, az alapvetően befejezhetetlen folyamat. Ennek útja a tanulás, és az a művészet, melynek során olyan válaszokat előcsalगतó kérdéseket teszünk fel, mely társunkat (vagy önmagunkat) saját maga tovább- ill. újraformálására indítja, melynek következménye egzisztenciális átalakulás lesz. Mindennek alapja az az emberben lévő transzmorbid, sérthetetlen végső szellemi fórum, amely bizonyos válaszokat képes „önmagukban is érvényesnek”, tehát nem csupán önmaga és aktuális partnere számára érvényesnek elismerni, mégpedig a veleszületett, szellemi, tudattalan mélységből fakadó megérzés alapján.

Az embernek lehetnek betegségeit, de ő maga ép, (transzmorbid) személy, és mint ilyen, szabadon átpillant az őt a nem emberitől elválasztó kerítésen túl elterülő, értelemben és értékben gazdag világra. Személyes és különleges megbízást kapott, hogy ezt a bőséget a „magáéval” tovább gazdagítsa.

Meghívást kapott arra, hogy ott ahol van, és úgy ahogy képes, vegyen részt a teremtés művében.

BL

Hittantábor 2015.

A Budapest Belvárosi Főplébánia közössége az idei esztendőben is megrendezi nyári hittanos táborát, amelyre ezúton is hívom hittanosainkat.

A tábor időpontja: 2015. június 28.-július 4-ig.

A tábor helyszíne: Balatonvilágos, Mészöly Géza Általános Iskola (8171 Balatonvilágos, József Attila u. 119.)

A tábor költsége (a későbbi kalkuláció pontosítja majd): 25.000 Ft (nagycsaládosok kedvezményt kapnak)

A tábor teljes szállást és ellátást (háromszori étkezést, köztük meleg ebédet) biztosít.

címen, ill. személyesen lehet.

Az indulás pontos idejét a nyári vonatmenetrend szerint június 12-ig jelezni fogjuk e-mailben.

Kérjük a szülőket, hogy vegyék komolyan: mobil telefont, elektronikus játékot és nagyobb összegű pénzt a táborba hozni tilos!

Hozni kell: diákigazolvány, TAJ kártya (elég másolatban), fürdőruha, egyénileg szükséges gyógyszer (természetesen központilag is gondoskodunk a legszükségesebb gyógyszerekről), naptej, sapka vagy kendő a nap ellen, sportoláshoz szükséges ruha, cipő, pingpong ütő.

Jelentkezési határidő: 2015. június 10.

Jelentkezés helyszíne: Plébánia iroda (1056 Budapest, Március 15. tér 2.)

Érdeklődni lehet a Plébánia irodában irodaidőben (hétfő, szerda, péntek 9-12-ig és 15.30-17.30-ig) a 318-3108-as telefonszámon vagy a

belvarosiplebania@gmail.com e-mail

Dr. Osztie Zoltán plébános

A PLÉBÁNIA PROGRAMJAI

- Pünkösöd hétfőjén 10 és 16 órakor lesznek szentmisék templomunkban. Ám hívjuk a testvéreket a máriaremetei kegytemplom parkjában megrendezésre kerülő egyházmegyei karizmák ünnepére
- A jövő vasárnap, Szentháromság vasárnapján a 10 órás szentmise keretében lesz a hittanos gyermekek elsőáldozása.
- Június 4-én, csütörtökön 18 órától szentmisével egybekötött megemlékezést tartunk a trianoni tragédiáról. Ez alkalommal Vajdaságból, Tóthfaluból érkezik hozzánk egy ötven fős énekkar, gyerekcsoport, akik részt vesznek az ünnepségen. Június 4-én déltájban érkeznek és 6-án reggel indulnak haza.
- Június 6. szombat 10 órától Karitás csoport Gellért hegyi sétája
- Június 7. Úrnapja. Körmenet a 10 órai szentmisét követően lesz a Nyáry Pál utca, Veres Pálné utca, Szerb utca, Váci utca útvonalon. Állomásai a templomban, illetve a templom előtti oltároknál lesznek. Kérjük a testvéreket, hogy imádságos lelkülettel minél többen kapcsolódjanak be az Oltáriszentség külön ünnepébe.
- Június 11-én csütörtökön 15 órától Szeretetláng imaóra Csorba Gábor diakónus vezetésével a Szent Mihály templomban
- Június 13. szombaton Karitás csoport ruha akciója a Teréz anya teremben 9.00 – 12.00 óra
- Június 28-július 4-ig hittanos tábor Balatonvilágoson
- Szerdánként és szombatonként templomunkban egyházzenei hangversenyek vannak, melyekre a belépőt a templomunkba járó hívek kedvezményesen vásárolhatnak

Karitás egészségügyi tanácsadás:

(A Budai Szent Imre plébániával együttműködve)
Vezető: Dr. Till Gabriella belgyógyász főorvos
Minden szerdán 15.00-17.00 óra között.

Előzetes bejelentkezés szükséges a 386-9194-es telefonszámon munkanapokon 9-16 óra között.
Hely: Szent Imre plébánia, 1114 Budapest, Himfy u. 9. (a Móricz Zsigmond körtér mellett, a Villányi út elején).

Karitás ügyelet hétfőnként 14-16 óra között
június 1; 8; és 15-én
TERÉZ ANYA TEREM

Telefon (csak ügyeleti időben): 06-30-710-9074

PESTI FŐTEMPLOM

Spirituális közösségi lap

II. évf. 14. szám

A Belvárosi
Nagyboldogasszony
Főplébánia lapja

Kiadja:
a
Belvárosi Főplébánia

Felelős kiadó:
Dr. Osztie Zoltán

Szerkesztő:
Bitter Lajos

Munkatársak:

Kovács E. Gellért
Csorba Gábor
Dr. Szűcs Gizella
Okolicsányi Márta
Harangozó Ágnes

Lektorálta:
Rochlitz Kinga

Szerkesztőség:

Budapest 1056 Március 15.
tér 2.

Tel/fax: 318 3108

E-mail: prorsus@t-online.hu

Megjelenik:
12 oldalon

Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia

1056 Budapest Március 15. tér 2. Tel/fax: 318 3108 E-mail: belvarosiplebania@gmail.com

Irodaszolgálat: hétfő - szerda - péntek 9 -12 ; 15.30 - 17.30

Irodavezető: Rochlitz Kinga